

Sygn. akt IV KO 133/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Z. S.**

oskarżonego z art. 135 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 231a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 14 stycznia 2021 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III K (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę Z. S. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Ł..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt III KK [...], Sąd Okręgowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy Z. S. oskarżonego o dokonanie stu kilkudziesięciu czynów zakwalifikowanych w akcie oskarżenia m.in. jako przestępstwa z art. 135 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 231a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in. Występując z inicjatywą przekazania sprawy sąd właściwy miejscowo wskazał, że szereg spośród tych czynów skierowanych było przeciwko prokuratorom Prokuratury Okręgowej w K. M. M. i J. K., Prokuratorowi Okręgowemu w K. R. B. oraz sędziom Sądu Okręgowego

w K. J. K. i W. K. Powyższe uwarunkowania osobowe, a w szczególności fakt, że wymienione wyżej osoby mają w przedmiotowym postępowaniu status pokrzywdzonych, może zdaniem Sądu Okręgowego w K. spowodować powszechne przekonanie, że niniejsza sprawa nie zostanie przez ten Sąd rozpoznana w sposób bezstronny i obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zawartą w postanowieniu Sądu Okręgowego w K. inicjatywę przekazania niniejszej sprawy, w której oskarżonym jest Z. S., innemu sądowi równorzędnemu uznać należy za uzasadnioną.

Oczywistym jest, że spośród wielu czynów zarzuconych oskarżonemu wyłącznie część dotyczy prokuratorów Prokuratury Okrękowej w K. oraz sędziów sądu właściwego miejscowo, skoro wszelako w tym postępowaniu czyny te objęto jedną skargą publiczną to nie ulega wątpliwości, że sprawa niniejsza powinna być rozpoznana łącznie przez jeden sąd.

Konfiguracja osobowa związana z objętymi aktem oskarżenia czynami, w szczególności tymi, w których pokrzywdzonymi są prokuratorzy Prokuratury Okrękowej w K., a także sędziowie Sądu Okręgowego w K. stwarza przy tym realne niebezpieczeństwo, że niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności karnej Z. S. zarówno po stronie oskarżonego, jak i w szczególności w odczuciu społecznym pojawić się mogą wątpliwości czy sprawa niniejsza została rozstrzygnięta obiektywnie i bezstronnie, w sposób wolny od jakichkolwiek poza procesowych wpływów. Dla uniknięcia tego rodzaju wysoce prawdopodobnych spekulacji skorzystanie z wyjątkowej instytucji jaką przewiduje art. 37 k.p.k. uznać należy nie tylko za możliwe, lecz wprost za konieczne.

Uwzględniając przy tym i tę okoliczność, że inne zarzuty stawiane oskarżonemu w tej sprawie dotyczą również sędziów sądów [...], a większość z pokrzywdzonych sędziów i prokuratorów jest wnioskowana w akcie oskarżenia do ich bezpośredniego przesłuchania na rozprawie, za celowe uznać należało wskazanie jako sądu właściwego, z uwagi chociażby na uwarunkowania komunikacyjne, Sądu Okręgowego w Ł.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

